

॥ प्रपञ्चसारसारसंग्रहे उत्तरभागः ॥

॥ अथाष्टादशः पटलः ॥

अथ श्रीकृष्णमन्त्रप्रसङ्गात् श्रीराममन्त्रोपि लिख्यते —

ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीरामचन्द्रो देवता । रां वीजम् ।
नमः शक्तिः । मम सर्वैश्वर्यसर्वसौभाग्यसर्वलोकवश्यविद्याज्ञानसिद्ध्यर्थे विनियोगः ।
रां हृत् । रीं शिरः । रूं शिखा । रैं कवचम् । रौं नेत्रम् । रः अक्षम् ।
अथवा मूलमन्त्रैरेव (मूलमन्त्राक्षरैरेव) करन्यासं च कुर्यात् ॥

अथाक्षरन्यासः ---

ब्रह्मरन्ध्रे भ्रुवोर्मध्ये हृदि नाभौ च गुह्यके ।
पादयोश्च प्रविन्यस्य भावयेद्भावनां सुधीः ॥

ध्यानम् —

आधारे भावयेच्छक्तिं चित्सदानन्दरूपिणीम् ।
उद्यदादित्यसंकाशामाधारं तत्प्रभामयम् ॥

विद्युत्कोटिप्रतीकाशं चन्द्रकोटिसुशीतलम् ।
सुपुन्नामुखमुन्मील्य प्रापयेदुपदेशतः ॥

ब्रह्माध्वना नयेदेतद्द्वादशान्ते तु मण्डलम् ।
प्रापय्य विधिना बुध्या प्रापयेत्सुधामृतम् ॥

ततः परिगळच्छुद्धसुधाधाराभिराप्लुतम् ।
निजदेहं जगत्सर्वं एकीभूतं विचिन्तयेत् ॥

निष्प्रपञ्चं निराकारं निरवद्यं निरञ्जनम् ।
अशून्यशून्योपरमं सदसद्भाववर्जितम् ॥

अखण्डानन्दमात्मानं भावयेन्मुनिसत्तम ॥ इति ॥

ध्यानान्तरम् —

उपसंहृत्य तत्तेजो यद्वा हृदयपङ्कजे ।
रामं ज्योतिर्मयं ध्यायेत्सर्वलोकैकसाक्षिणम् ॥

जगदुत्पत्तिसंभूतिविपरीतिकरं परम् ।
देवासुरमुनीन्द्रैश्च योगिवृन्दैश्च सेवितम् ॥

चतुर्भुजं शङ्खचक्रगदापङ्कजधारिणम् ।
किरीटहारकेयूररत्नकुण्डलशोभितम् ॥

एवं ध्यात्वा जनेन्मन्त्रं षट्सहस्रं दिने दिने ।
सर्वेषां श्रुतिमूलानां नित्यनैमित्तिकात्मनाम् ॥

कर्मणामविरोधेषु कालेषु जप इष्यते ।
वाचः श्रियः पतिर्भूत्वा कविर्भवति वत्सरात् ॥ इति ॥

ध्यानान्तरम् —

यद्वा कल्पतरोर्मूले सौवर्णं मण्डपं मुने ।
तन्मध्येष्टदळं षड्मुखदादित्यसन्निभम् ॥

वीरासनेन तन्मध्ये समासीनं महामुने ।
सम्यक् ज्ञानमयीं मुद्रां दधानं दक्षिणे करे ॥

तेजःप्रकाशिनीं वामजानुमूर्धनि चापरम् ।
जानकीवह्मं देवमिन्द्रनीलसमप्रभम् ॥

व्याख्याननिरतं देवं द्विभुजं रघुनन्दनम् ।
वामभागे समासीनां सीतां काञ्चनसन्निभाम् ॥

भजतां कामदां नित्यं नीलोत्पलकराम्बुजाम् ।
लक्ष्मणं पश्चिमे भागे धृतछत्रं सचामरम् ॥

पार्श्वे भरतशत्रुघ्नौ तालवृन्तकराबुधौ ।
एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं ज्ञानलक्ष्म्योश्च भाजनम् ॥

चातुर्विध्यं कवित्वं च पण्मासाज्जायते पुनः ।
जपतां मन्त्रिणामेवमन्तयगिेन धीमताम् ॥

पुरश्चरणकृत्येन विना च फलदो मुने ॥

ध्यानान्तरम्—

कालाम्भोधरकान्तिकान्तमनिशं वीरासनाध्यासितं
मुद्रां ज्ञानमयीं दधानमपरं हस्ताम्बुजं जानुनि ।
सीतां पार्श्वगतां सरोरुहकरां विद्युन्निभां राघवं
पश्यन्तं मुकुटाङ्गदादिविविधाकल्पोज्ज्वलाङ्गं भजे ॥

रां रामाय नमः । इति मन्त्रः ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि पौरश्चरणकं विधिम् ।
जितेन्द्रियो हविष्याशी श्लाक्यावकभोजनः ॥

पश्चिमाभिमुखे देवे * वृषशूले शिवालये ।
नद्यास्समुद्रगामिन्याः तीरे गोष्ठेऽथवा मुने ॥

अश्वत्थविल्वयोर्मूले सिन्धुतीरे जलाशये ।
पर्वताग्रेऽथवा मन्त्री स्थानेष्वन्यतमे जपेत् ॥

द्वादशलक्षं जपेत् । तद्दशांशं तर्पयेत् ॥ तद्दशांशं विल्वसमिद्धिश्च तत्फलैश्च
तत्पत्रैश्च तत्कुसुमैश्च त्रिमधुरसिक्तैर्हुनेत् पुरश्चरणार्थम् ॥

* वृषशून्ये इति ख, ग, ड मातृका पाठः ।

अथ करपान्तरोक्तन्यासविधिः — शुद्धमातृका केशवादिका तत्त्वमूर्ति-
पञ्जरान् प्राक् गोपालकविधानोक्तान् न्यसेत् ॥

अथ पूजाविधिः ॥ अथ यन्त्रं वक्ष्ये —

अथोच्यते महायन्त्रं रघुनन्दनविग्रहम् ।

सौभाग्यदं वश्यकरं रिपुनाशकरं परम् ॥

आयुरारोग्यदं पुंसां ग्रहज्वरनिवारणम् ।

यन्त्रं मन्त्रमयं प्रोक्तं मन्त्रात्मा देवतेरिता ॥

पुरा भगवताप्युक्तं तन्त्रे संमोहनाह्वये ।

देहात्मनोर्यथा भेदो मन्त्रदेवतयोस्तथा ॥

तस्मात्पीठे महायन्त्रं लिखित्वा तत्र पूजयेत् ।

विना यन्त्रेण चेत्पूजा देवता न प्रसीदति ॥

ततो वक्ष्यामि यन्त्रस्य स्वरूपं गुरुदर्शितम् ।

पट्कोणं पूर्वमालिख्य तदग्रे वृत्तमालिखेत् ॥

बहिरष्टदलं पद्मं ततः पार्थिवमण्डलम् ।

एवं मण्डलमालिख्य शोभनं व्यक्तमुज्ज्वलम् ॥

पट्कोणान्तर्लिखेद्बीजं साध्याख्याकर्मगर्भितम् ।

मान्मथेनैव बीजेन तद्बीजं वेष्टयेद्बहिः ॥

अवशिष्टैर्मनोवर्णैः मान्मथं तच्च वेष्टयेत् ।

दशाक्षरेण मन्त्रेण तत्सत्रं वेष्टयेत्पुनः ॥

अमथादिकोणपट्केषु पडङ्गानि च विन्यसेत् ।

श्रीं ह्रीमिति लिखेत्पश्चात् पट्कोणस्य कपोलयोः ॥

कोणाग्रेषु च हुं वीजं केसरेषु स्वरान् क्रमात् ।
ततो मालामनोर्वणैः पूर्वाद्यष्टदलेषु च ।
तेषु सप्तसु मन्त्रज्ञो विन्यसेद्रससंख्यया ॥

अवशिष्टं पञ्चवर्णं विन्यसेदष्टमे दले ।
वृत्ताकारेण तत्सर्वं वेष्टयेत्कादिवर्णकैः ॥

बीजद्वयं लिखेत्पश्चात् भृगृहे दिग्विदिक्षु च ।
नारसिंहं महाबीजं वाराहं च मुने क्रमात् ॥ इति ॥

अस्यार्थः — प्रथमं पट्कोणं विलिख्य, तन्मध्ये मन्त्रस्य प्रथमबीजं रामिति विलिख्य, तन्मध्ये साध्यनामादीन्विलिख्य, पुनः कामबीजेन पूर्वलिखितमन्त्रप्रथमबीजं वेष्टयेत् । पुनरवशिष्टेन मूलमन्त्रवर्णपञ्चकेन तत्काम-बीजमपि वेष्टयेत् । पुनर्वक्ष्यमाणेन रामदशाक्षरेण पूर्वलिखितं सर्वं वेष्टयेत् ॥ “हुं जानकीवल्लभाय स्वाहा” इति रामदशाक्षरीमन्त्रः । पुनष्पडङ्गानि पट्सु कोणेषु एकमेकं विलिख्य, पट्कोणकपोलद्वन्द्वे श्रीं ह्रीं इत्येकैकस्मिन् कपोले, एवं सर्वकपोलेष्वपि विलिख्य, पुनः पट्कोणाग्रेषु हकार उकारविन्दुकूटं हुमित्येतद्वीजं विलिख्य, पुनर्वहिरष्टदलं पञ्चं विलिख्य, तत्केसरस्थानेष्वष्टसु स्वरान् द्वौ द्वौ विलिखेत् । पुनस्तेषु दलेषु मालामन्त्रवर्णान् पट्पट्संख्यया सप्तस्वपि दलेषु विलिख्य, अष्टमे अवशिष्टवर्णान् विलिखेत् ॥ तदुच्यते —

ओं नमो भगवते रघुनन्दनाय रक्षोघ्नविशारदाय मधुरप्रसन्नवदनायामित-
तेजसे धलाय रामाय विष्णवे नमः । एतेन सप्तचत्वारिंशद्वर्णवता मालामन्त्रेण
पट्संख्यया सप्तदलेषु अवशिष्टवर्णपञ्चकं अष्टमे च विलिख्य तद्बहिर्वृत्तं
विलिख्य तस्मिन् कादिक्षान्तैर्वर्णैर्वेष्टयेत् । तद्बहिश्चतुरश्रं साष्टशुलाग्रं विलिख्य
तस्य दिक्षु नारसिंहबीजं विलिख्य कोणेषु हुमिति वराहबीजं विलिखेत् ॥

क्षशब्दरेफ औकारविन्दुना भूपितो मुने ।

नीलोत्पलानां होमेन, यशयेदखिलं जगत् ।
चिन्वप्रसूनैर्जुहुयादिन्दिरावाप्तये, नरः ॥ ॥

दूर्वाहोमेन दीर्घायुः भवेन्मन्त्री निरामयः ।
रक्तोत्पलहुतैर्मन्त्री धनमाप्नोति वाञ्छितम् ॥

मेधाकामेन होतव्यं पलाशवुसुमैर्नवैः ।
तज्जप्तमम्भः प्रपिबेत्कविर्भवति वत्सरात् ॥

तन्मन्त्रितान्नं भुञ्जीत महदारोग्यमाप्नुयात् ॥

अथ सीताराममन्त्रोपि लिख्यते —

सुयज्ञ ऋषिः । जगती, छन्दः । सीतारामो देवताः । श्रीं बीजम् ।
स्वाहा शक्तिः । ओं ह्रीं हत् । श्रीं श्रीं शिरः । रां रामायन्मः शिखा ।
श्रीं सीतायै स्वाहा कवचम् । रां श्रीं श्रीं नेत्राभ्याम् । ह्रीं ओं अक्षम् ।
ध्यानम् —

तप्ताष्टापदभां विदेहतनयां रामाङ्गपीठस्थितां
तद्वक्त्रेक्षणतत्परामनिमिपां हस्तास्थिताञ्जोत्पलाम् ।
रामं दाशरथि रमाकुचलसद्वस्तं तदास्येक्षणं
फस्तूरीरचितस्वदक्षिणकरं ध्यायेदभीष्टाप्तये ॥

प्रणवं मान्मधं बीजं लक्ष्मीबीजद्वयं तथा ।
राममन्त्रपङ्कणं च सीतामन्त्रपङ्करान् ॥

अग्निबीजं ततः पश्चात् रमाबीजद्वयं तथा ।
फामबीजं ततः पश्चात् प्रणवं च पुटं क्रमात् ॥

सीताराममहामन्त्रं जपेद्वाञ्छितमाप्नुयात् ।

ॐ ह्रीं श्रीं श्रीं रां रामाय नमः, श्रीं सीतायै स्वाहा, रां श्रीं श्रीं ह्रीं ओं ॥

इति मन्त्रः ॥

एकविंशतिवर्णोयं भुक्तिमुक्तिप्रदो नृणाम् ॥

पङ्क्तोक्तवत् जपपूजादिकम् ॥ अथ यन्त्रम्—

पट्कोणं पूर्वमालिख्य तदग्रे वृत्तमालिखेत् ।

बहिरष्टदलं पद्मं राममालां लिखेत् क्रमात् ॥

पूर्वादिदलपर्यन्तमवसानेऽवशिष्टकम् ।

षोडशाणान्बहिर्लिख्य तद्बहिः प्रणवं लिखेत् ॥

पट्कोणमध्ये श्रीरामं लक्ष्मीबीजेन वेष्टयेत् ।

एवमुद्धृत्य विधिवत् मुद्रापट्कं प्रदर्शयेत् ॥

गन्धपुष्पादिधूपैश्च दीपनैवेद्यमेव च ।

एवं कुर्वीत मतिमान् रामसायुज्यमाप्नुयात् ॥

अस्यार्थः— प्रथमं पट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये रामबीजं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादीन्विलिख्य * तन्मध्ये ध्यानश्लोकोक्त - राममूर्त्याकारं विलिख्य पट्कोणेष्वपि रामबीजं रामिति विलिख्य तानि बीजानि प्रत्येकं श्रीबीजेन वेष्टयेत् ॥ बहिरष्टदलं पद्मं विलिख्य तेषु राममालामन्त्रवर्णान्पूर्वोक्तान् सप्तसु दलेषु पट्पट्संख्यया विलिख्य अवशिष्टानष्टमे विलिख्य तद्बहिर्वृत्तं विलिख्य तस्मिन् 'ओं नमः सीतापतये । रामाय हन हन हुं फट्' इति षोडशाक्षरीमन्त्रेण वेष्टयेत् ॥ तद्बहिः प्रणवेन वेष्टयेदिति ॥

* एवं व्याख्यानस्य बीजं मूले न विद्यते ॥ यन्त्रे मूर्तिस्वरूपलेखनमप्य— प्रसिद्धं भाति । पट्कोणस्य मध्येपि रामिति बीजं विलिख्य श्रीबीजेन वेष्टयेदिति व्याख्यानं तु युक्तं भाति ॥

नारसिंहो महामन्त्रः भजतां कल्पभूरुहः ॥

पञ्चमस्वरसंयुक्तो हकारो विन्दुभूपितः ।

वाराहवीजमित्युक्तं लक्ष्मीधनधराप्रदम् ॥

एतद्यन्त्रं समालिख्य सौवर्णे राजते पटे ।

भूर्जे वा सम्यगुद्धृत्य गुलिकीकृत्य धारयेत् ॥

अपुत्रो लभते पुत्रमधनो धनवान् भवेत् ।

किमत्र बहुनोक्तेन सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥

यन्त्रमेतत्समालिख्य धारणात्पातकापहम् ।

इत्येवं यन्त्रमण्डलं त्रिलिख्य तस्मिन्वैष्णवपीठे संपूज्य तदुपरि श्रीराम-
मावाह्य उपचारैः समर्चयेत् । पूर्वमङ्गैष्यत्कोणेषु समर्चयेत् । पुनर्वामभागे
सीतां तन्मन्त्रेण यजेत् । तन्मन्त्रस्तु —

जनक ऋषिः । गायत्री छन्दः । सीता श्रीदेवता । श्रीं सीतायै
नमः । इति सीतामन्त्रः । इमं मन्त्रं भार्यान्वितो जपेत् । तस्मादैश्वर्य-
सिद्धिर्भवति । पुनः शार्ङ्गाय नमः । इति देवस्य पुरतो यजेत् । शरेभ्यो नम
इति देवस्य वामदक्षिणतो यजेत् । इत्थं प्रथमावृत्तिः । तद्बहिरष्टदलेषु
प्राग्दले हनुमते नम इति, पुनराग्नेये सुग्रीवाय नम इति, भरताय०
विभीषणाय० लक्ष्मणाय० अङ्गदाय० शत्रुघ्नाय० जाम्बवते नम इत्यवशिष्टेषु
दलेषु क्रमेण सर्वे च प्रणवाद्यास्समर्चनीयाः । एवं द्वितीयावृत्तिः । पुनर्दृष्टये०
जयन्ताय० विजयाय० सुराष्ट्राय० राष्ट्रवर्धनाय० अक्रोधाय० धर्मपालनाय०
सुमन्त्राय० ८ एतैरष्टमन्त्रिभिः तृतीयावृत्तिः । इन्द्रादिभिश्चतुर्थी । वज्रादिभिः
पञ्चमी ॥ इति ॥

अथ प्रयोगविधिः—

मधुहोमेन जुहुयात् पायसेनैव वा पुनः ।
कुबेरसदृशो लक्ष्म्या विद्यया धिषणायते ॥

अथ राममन्त्रप्रसङ्गात् मन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तश्रीरामदशाक्षरीमन्त्रोपि
लिख्यते —

दशाक्षरीमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः । विराट् छन्दः । सीतापाणिग्रहणसमर्थ-
श्रीरामो देवता । ह्रीं बीजम् । स्वाहा शक्तिः । ह्रां हृत् । ह्रीं शिरः ।
इत्याद्यङ्गानि ।

राजाऽयोध्यानगरविलसन्मण्डपे रत्नभित्तौ
तत्तद्विष्णु स्थितससुमनस्तोरणे दिव्यगन्धे ।
नानादिग्भ्यो धनपतिधनो दिव्यसिद्धासनस्थो
दिव्याकारैरनुजनिवहैस्सेवितः खड्गमूले ॥

दिव्यैर्माल्यैर्दिवि च सततं स्तूयमानस्सुरैर्धैः
प्राज्ञैः प्रान्ते दृढमुनिवरैर्वामदेवादिभिश्च ।
राकाचन्द्रोपमितसुमुखश्यामलश्वारुलक्ष्म्या
ध्येयस्सद्यो विरचितमहाराजराज्याभिषेकः ॥

हुं जानकीवल्लभाय स्वाहा । इति मन्त्रः ॥ अथाक्षरन्यासः —

मूर्ध्नि भाले भ्रुवोर्मध्ये आस्ये कण्ठे हृदि नाभौ गुह्ये जानौ पादयो-
रक्षरन्यासः । समस्तेन व्यापकन्यासः । षडक्षरोक्तेन विधानेन पूजां कुर्यात् ॥
लक्षं जपेत् पुरश्चरणार्थम् । अथ प्रयोगः—

जातिप्रघ्ननैर्जुहुयात् चन्दनाम्भस्समुक्षितैः ।
जनवध्याय कमलैः धनधान्याय संपदे ॥

अथ श्रीरामद्वादशाक्षरीमन्त्रस्य अगस्त्य ऋषिः । गायत्रीछन्दः । श्रीरामो देवता ॥ रां वीजम् । श्रीं शक्तिः । ओं हृत् । श्रीं शिरः । भरताग्रज राम शिखा । क्लीं कवचम् । स्वाहा अस्त्रम् ॥ ध्यानं पूर्ववत् ॥ ओं ह्रीं भरताग्रज राम क्लीं स्वाहा ॥ इति मन्त्रः ॥

अथ श्रीरामपौडशाक्षरीमन्त्रस्य अगस्त्य ऋषिः । बृहतीछन्दः । श्रीरामो देवता । रां वीजम् । श्रीं शक्तिः ॥ ओं हृत् । ह्रीं शिरः । मूलमन्त्रपादैः पञ्चाङ्गानि । ध्यानं पूर्ववत् ॥ ओं नमः सीतापतये रामाय हन हन हुं फट् ॥ इति मन्त्रः ॥

अथ श्रीरामद्वात्रिंशदक्षरीमन्त्रस्य अगस्त्यऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्रीरामो देवता । ओं वीजम् । श्रींशक्तिः । मन्त्रपादैः व्यस्तैस्समस्तैश्च पञ्चाङ्गानि ॥ ध्यानादि पूर्ववत् ॥

ओं रामभद्र महेष्यास रघुवीर नृपोत्तम ।

दशास्यान्तक मां रक्ष श्रियं मे देहि दापय ॥

इति मूलमन्त्रः ॥

अथ श्रीरामद्वात्रिंशदक्षरीमन्त्रान्तरम् —

शुकऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीरामो देवता । रां वीजम् । आयेति शक्तिः । पादचतुष्टयेन समस्तेन च पञ्चाङ्गानि । ध्यानादिकं पूर्ववत् ।

नमो ब्रह्मण्यदेवाय रामायाकृण्ठतेजसे ।

उत्तमश्लोकधुर्याय हस्तदण्डार्पितांघ्रये ॥

इति मूलमन्त्रः । लक्षजपः । साज्यपायसेन दशांशं होमः ।

अथ श्रीराममन्त्रान्तरम् —

अगस्त्यऋषिः । बृहती छन्दः । श्रीरामो देवता ॥ ह्रीं बीजम् ।
नमः शक्तिः । ओं ह्रीं श्रीं द्रां दाशरथाय सीतावल्लभाय त्रैलोक्यनाथाय नमः ।
इति मूलमन्त्रः तयोर्विशत्यर्णः । पूर्ववत् ध्यानादिकम् ॥

अथ राममन्त्रप्रसङ्गात् लक्ष्मणादिमन्त्रा लिख्यन्ते —

लक्ष्मणमन्त्रस्य अगस्त्य ऋषिः । गायत्री छन्दः । लक्ष्मणो देवता ।
लं बीजम् । नमः शक्तिः । मम पुरुषार्थचतुष्टये(चतुष्टयसिद्ध्यर्थे) विनियोगः ।

द्विभुजं स्वर्णरुचिरतनुं पद्मनिभेक्षणम् ।

धनुर्बाणकरं रामसेवासंसक्तमानसम् ॥

लं लक्ष्मणाय नमः ॥ इति मन्त्रः ॥

भरतशत्रुघ्नमन्त्रयोरपि ऋषिछन्दसी पूर्ववत् । भरतशत्रुघ्नौ देवता ॥
भं भरताय नमः ॥ शं शत्रुघ्नाय नमः ॥ इति मन्त्रः ॥

हनुमन्मन्त्रस्य ईश्वरऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । हनुमान् देवता ॥
हां बीजम् । नमः शक्तिः । मं कीलकम् । मम हनुमत्प्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ।
ओं नमो भगवते आज्ञनेयाय हत् । रुद्रमूर्तये शिरः । वायुसुताय शिखा ।
अग्निगर्भाय कवचम् । रामदूताय नेत्रम् । ब्रह्मास्त्रनिवारणाय अस्त्रम् ।
एतैरेव करन्यासश्च ।

स्फटिकामं स्वर्णकान्तिं द्विभुजं च कृताञ्जलिम् ।

कुण्डलद्वयसंशोभिमुखाम्भोजं मुहुर्भजे ॥

ह्रीं ओं नमो भगवन् प्रकटपराक्रम आक्रान्तदिङ्मण्डल यशोवितान-
धवळीकृतजगत्त्रितय वज्रदेह रुद्रावतार लङ्कापुरीदहन उदधिबन्धन दशग्रीव-
कृतान्तकः सीताश्वासन अञ्जनागर्भसंभव रामलक्ष्मणानन्दकर कपिसैन्यप्राकारक

१. सुग्रीवधारणः पर्वतोत्पाटनः बालब्रह्मचारिन् गम्भीरशब्दः सर्वग्रहविनाशनः सर्व-
 २. ज्वरोत्सादनः डाकिनीविध्वंसिन् ओं ह्रीं हा हा हा हंस हंसः एहिः सर्वविषं हर हर
 परबलं क्षोभय क्षोभय मम सर्वकार्याणि साधय साधय हुं फट् स्वाहा ॥
 इति हनुमन्मालामन्त्रः ॥

एतान् लक्ष्मणादिमन्त्रान् राममन्त्राङ्गत्वेन यथाशक्ति जपेत् ॥

अथ श्रीराममन्त्रप्रसङ्गात् ... श्रीरामसन्ध्यावन्दनमपि कल्पान्तरोक्तमत्र
 योग्यतावशात् लिख्यते --

अस्य श्रीरामसन्ध्यावन्दनस्य अगस्त्यभगवान् ऋषिः । गायत्री छन्दः ।
 श्रीरघुनाथो देवता । अस्त्रमन्त्रेण जलं संशोध्य चक्रीकृत्य कवचमन्त्रेणाव-
 कुण्ठ्य पश्चात्, 'ब्रह्माण्डोदरतीर्थानि करैः स्पृष्टानि ते रवे । तेन सत्येन मे देव
 तीर्थं देहि दिवाकर ॥' इति मन्त्रेणादित्यात् जलं प्रार्थ्य अंकुशमुद्रया मण्डलं
 विभिद्य करे तज्जलमादाय, 'गङ्गे च यमुने चे'ति मन्त्रेण तज्जलं जले
 प्रतिष्ठाप्य आवाहनादिपण्डुद्राः प्रदर्शयेत् । आवाहितो भव । संस्थापितो
 भव । सन्निहितो भव । संपिण्डितो भव । संमुखो भव । अमृतायितो भव ।
 इति । पश्चात् गन्धपुष्पधूपदीपनैवेद्यैः संपूज्य, ओं नमो भगवते रघुनन्दनाय
 रक्षोघ्नविशारदाय मधुरप्रसन्नवदनायामिततेजसे चलाय रामाय विष्णवे नमः
 इति मालामनुनाः अञ्जलिना जलमादाय, दक्षिणकरस्थं जलं वामकरे निक्षिप्य,
 मालामनुं नवधा विभज्य, नवप्रोक्षणं कुर्यात् । अवशिष्टं जलं दक्षिणकरे
 गृहीत्वा, 'हुं जानकीवल्लभाय स्वाहा' इति पिवेत् । पश्चादर्घ्यम् ॥ अस्य
 श्रीरामार्घ्यमन्त्रस्य । अगस्त्य ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीरामचन्द्रो देवता ।
 दाशरथाय अंगुष्ठाम्यां नमः । विष्णवे तर्जनीभ्यां नमः । सीतावल्लभ
 मध्यमाभ्यां नमः । धीमहि अनामिकाभ्यां नमः । तन्नो रामः कनिष्ठिकाभ्यां
 नमः । प्रचोदयात् करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । इति करैः न्यस्त्वा अनेन
 मन्त्रेणाङ्गन्यासं कुर्यात् । दाशरथाय हत् । विष्णवे शिरः । सीतावल्लभ

शिखा । धीमहि कवचम् । तन्नो रामः नेत्रम् । प्रचोदयात् अस्त्रम् ॥
इति । पश्चात्,

सूर्यमण्डलमध्यस्थं रामं सीतासमन्वितम् ।
नमामि पुण्डरीकाक्षमाञ्जनेयगुरुं परम् ॥

इति श्लोकेन सूर्यमण्डले रामं ध्यात्वा दाशरथाय विद्महे * सीतावल्लभ धीमहि ।
तन्नो रामः प्रचोदयात् ॥ इति रविमण्डलमध्यस्थाय रामाय नमोर्घ्यं समर्पयामि
इत्यर्घ्यत्रयं समर्प्य जलमादाय तीरे गत्वा श्रीं सीतायै स्वाहेति आत्मानं परि-
पिच्यदित्याभिमुखो भूत्वा श्रीरामचन्द्रोहमस्मीति आत्मानं भावयेत् । ततो
जलमाविश्य रां रामाय नमः रामं तर्पयामि इत्येकविंशतिवारं संतर्प्य पश्चा-
त्सीतादीन् तत्तन्मनुना तर्पयेत् । अवशिष्टश्रीरामदेवताः संगृह्य समस्तश्रीराम-
देवताभ्यस्तर्पयामि इति तर्पयेत् ॥ ततः ऐ रामाय नम इति करे जलमादाया-
भिमन्त्र्य त्रिः पिवेत् । ततः आचम्य रामाय नम इति अनुष्ठितं सर्वं रामायार्पयेत् ॥
इति रामसन्ध्योपासनविधिः ॥

अथ गायत्री —

अस्याः श्रीरामगायत्र्याः पूर्ववत् ऋष्यादि । पूर्ववदेवाङ्गन्यासः करन्यासश्च ।
सूर्यमण्डलमध्यस्थमित्यनेन ध्यात्वा सूर्यमण्डलस्थिताय रामाय गन्धादिपञ्चो-
पचारं कृत्वा आदित्याभिमुखो भूत्वा अनामिकामूले अंगुष्ठे निधाय “ दाशरथाय
विद्महे ” इति ॥ गायत्रीं जपेत् । ततः - गुह्यातिगुह्यगोप्तस्त्वं गृहाणास्मत्कृतं
जपम् । सिद्धिर्भवतु मे देव त्वामहं शरणं गतः ॥ इति रामगायत्रीं रामाय
समर्प्याङ्गन्यासं कृत्वोपस्थानं कुर्यात् ॥

उपस्थानमन्त्रः --

नमस्ते रामदेवाय, ज्योतिषांपतये नमः ।

साक्षिणे सर्वभूतानामत्यन्तानन्दमूर्तये ॥

रघुनाथाय दिव्याय महाकारुणिकाय च ।
नमोस्तु कौशिकानन्ददायिने ब्रह्मरूपिणे ॥

त्रिकालमेवं यः कुर्यात् राम एव भवेत्स्वयम् ।
इति श्रीरामसन्ध्यावन्दनविधिस्तमाप्तः ॥

अथ श्रीराममन्त्रप्रसङ्गात् हनूमन्मन्त्रोपि लिख्यते --

ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । हनुमान्देवता । ह्रीं बीजम् । ह्रीं
शक्तिः । श्रीहनुमत्प्रीत्यर्थे विनियोगः । ह्रीं हृत् । ह्रीं शिरः । इत्याद्यङ्गानि ।

ध्यानम् —

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।
पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पवमाननन्दनम् ॥

ओं नमो भगवते हनुमते मम मदनक्षोभं संहर संहर आत्मतत्त्वं प्रकाशय
प्रकाशय हुंफट् स्वाहा ॥ इति मन्त्रः । विद्याप्रदः ॥

हनूमन्मन्त्रान्तरमाह —

कर्शि कुक्ष वरवर अञ्जनावरपुत्रं * आवेशि आवेशि ओं ह्रीं हनुमन्
फट् । पूर्वोक्तवदङ्गऋष्यादिध्यानम् । अनेन पिशाचादिनिवृत्तिः ॥

अथ प्रसङ्गात् मन्त्रसारोक्तहनूमन्मन्त्रोप्यत्र योग्यतावशात् लिख्यते —

वसिष्ठ ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । हनुमान् देवता । ओं नमो हनुमते
हृत् । मम मदनक्षोभं शिरः । संहर संहर शिरसा । आत्मतत्त्वं कवचम् ।
प्रकाशय प्रकाशय नेत्रम् । हुंफट् स्वाहा अस्रम् ॥

* आवेशय आवेशय इति ४ मातृकापाठः